

اتحاد کار

شماره ۱۴۷

شهریور ۱۳۸۶ - سپتامبر ۲۰۰۷

ETEHAD KAR

September 2007

Vol. 14 - No. 147

تماس با روابط عمومی سازمان:

نامه های خود را به آدرس زیر
- از یکی از کشورهای خارج -
برای ما پست کنید.

آدرس سازمان در فرانسه:

AZAMI
116 RUE DE CHARENTON
75012 PARIS, FRANCE

آدرس پست الکترونیکی سازمان:

etehadefadaian@wanadoo.fr
info@etehadefadaian.org

آدرس صفحه سازمان در اینترنت:

www.etehadefadaian.org

تلفن: ۰۳۳ ۶۲۰۵۱۴۱۱۲

فاکس: ۰۴۹ ۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷

بها معادل: ۱/۵ یورو

نامه سرگشاده به رفقای سازمان زحمتکشان کردستان ایران - کومه له

مسئولیت مکم می کند که به فضای متشنج کنونی پایان داده شود

رفقای گرامی

این روزها اخبار نگران کننده ای در مورد وضعیت درونی سازمان شما، سازمان دوست و همراه ما منتشر شده است. از قرار معلوم کنگره اخیر شما، از طرف بخشی از کادرها و از جمله اقلیت کمیته مرکزی تحریم شده است و علاوه بر آن، در اردوگاه هایتان در منطقه، بر بستر اختلافات در چگونگی برگزاری این کنگره، تشنج بین نیروها به حدی رسیده است که به مداخله نیروی ثالث نیز کشیده شده است. ما از این که اختلافات درونی کومه له بدین مرحله رسیده است، عمیقاً متأسفیم و امیدواریم که رفقای مسئول از هر دو طرف، از ادامه تشنجات جدا جلوگیری نموده، با آرامش و خویشترداری، هرگونه امکان وقوع درگیری بین نیروهای کومه له را از میان بردارند.

رفقا

داشتن اختلاف در هر سازمانی و وجود سلیقه های مختلف، یک امر طبیعی است. آن چه که مهم است، ایجاد مکانیزم ها و روش های دمکراتیک برای کار مشترک با وجود اختلافات و حتی سلیقه های متفاوت در همه عرصه هاست. مهم نهادینه کردن مکانیزم های دموکراتیک برای برخورد با امر اختلاف و مدیریت آن است و اگر اختلافات در بین مسئولین کومه له به این جا رسیده است که نیروهای آن ها در برابر هم صف آرایی کنند، این امر قبل از همه بیانگر نقصان در روش کار و بی توجهی به نیازها و هنجار های دمکراتیک در برخورد به اختلافات درونی این سازمان است. ما از همان هنگام که اخبار اختلافات داخلی شما این جا و آن جا منتشر شد و به بیرون درز کرد، امیدوار بودیم که شما، با توجه به تجاربتان، راه حلی بهتر از دیگران در این زمینه پیدا کنید. از این رو نیز، خرداد ماه گذشته و به دنبال درج مطالب و اظهار نظرهایی در این عرصه که نشان دهنده وجود فضائی رو به تشنج بود، ما نگرانی خود را با رفقای کمیته مرکزی کومه له در میان نهادیم. اکنون با گذشت زمان و حاد شدن تشنج و تشنج در صفوف رفقای کومه له نگرانی ما عمیق تر از پیش شده است. ما بار دیگر تکرار می کنیم که: «تنها تاکید بر دمکراسی درون سازمانی و ایجاد بیشترین فضا و امکانات برای طرح و بحث روی راه حل ها و دیدگاه های متفاوت در عرصه های مورد مشاجره است که می تواند جلو شکاف در تشکیلات را بگیرد و فضای همبستگی و همدلی را در عین داشتن اختلاف، جایگزین تلاش برای حذف یکدیگر نماید. رفقائی که از سابقه ای بیشتر و از موقعیتی مهم تر و گاه تعیین کننده در تشکیلات برخوردارند، مسئولیت بیشتری در پاسداری و ایجاد چنین شرائطی دارند. همه ما در زندگی سیاسی مان، دوران های سخت و گاه تلخ اختلافات و بحران های داخلی را تجربه کرده ایم و کم نبوده اند مقاطعی که نتوانسته ایم، از شکاف های نا لازم و انفعال زا در درون نیروهایمان در چنین مقاطعی جلوگیری نماییم. انتظار ما آن است که شما دوستان بسیار عزیز ما، در این شرائط حساس بهترین راه حل را برای مشکلاتی که گوشه هائی از آن، این جا و آن جا منتشر شده است، پیدا کنید».

رفقای گرامی

طی چند روز گذشته ما اخباری را شنیده ایم که بیشتر نگرانمان کرده است. شکاف در صفوف سازمان شما عمیق تر شده است. اختلافات تا آستانه یک درگیری در اردوگاه هائی که در آنها همه به سلاح دسترسی دارند، پیش رفته است. ترس از وقوع فاجعه استفاده از این سلاح ها در فضای متشنج، ما را وادار به انتشار این نامه سرگشاده نموده است. ما صمیمانه از شما می خواهیم که قبل از همه، بدون هرگونه تعللی، مسئولین هر دو طرف تلاش برای برون رفت از این وضعیت را آغاز نمایند، رسماً آغاز مذاکرات برای پیدا کردن راه حل بر اختلافات درون کومه له و عادی سازی مناسبات در میان نیروهای آن را اعلام نمایند، حقوق همه اعضا در استفاده از امکانات موجود کومه له را تضمین نمایند. ما باردیگر، خواستار تلاش رفقای مسئول کومه له برای پیدا کردن راه حلی بر بحران کنونی کومه له و حفظ یکپارچگی آن در عین اختلاف، بر اساس اشتراکاتشان، که کم نیستند، هستیم و آمادگی خود را برای هر گونه همفکری و همکاری در غلبه بر وضعیت کنونی اعلام می داریم. خواست قلبی ما حفظ یکپارچگی و اتحاد سازمان شما است.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ۹ شهریور ۱۳۸۶ - ۳۱ اوت ۲۰۰۷

زندانی کوچک در میان زندانی بزرگ

برگردان ناهید جعفرپور - Gideon Levy

آسانسوری از شیشه به آرامی میان فضاهای مجهز به دستگاه های تهویه مطبوع و آرشيو بسیار جالب و دیدنی طبقه سوم در حرکت است. در حدود ۱۰ هزار برگ فتوکپی و اصل نامه هائی که از سوی زندانیان زندان های اسرائیل نوشته شده اند، مدارک، خاطره نویسی ها، کارهای هنری و صنایع دستی و در واقع، مجموعه ای از فرهنگ، آلام، شهامت ها، خاطرات و هر آنچه که با زندانیان فلسطینی در رابطه است، در این محل جمع اند.

هیچ ملتی تا کنون این چنین یک چهارم پسران و دخترانش را در بند زندان ندیده است. چه در گذشته و چه در حال، هیچ خانواده فلسطینی بدون زندانی و دستگیر شده وجود نداشته و ندارد.

چمن پلاستیکی سمبل زمین خوب، کاشی قرمز سمبل خون ریخته شده، ۶ ستون بتونی به جای دیوار و حصار. برای چه ۶ ستون؟ فاهد ابو ال حاج رئیس دانشگاه ال قدس اورشلیم که سابقاً خود زندانی بوده، زندان ابو جهاد را که زندانی برای زندانیان سیاسی است معرفی می کند و در پاسخ می گوید ۶ ستون هم زیاد است.

به زبانی دیگر، فلسطینی ها طبق تصورات خود، انستیتوی Yad Labanim را ساختند. این محل آرامگاه سربازانی است که در جنگ کشته شدند. در حدود ۸۵۰ هزار دلار هزینه ساخت این آرامگاه شده است. موزه این بنا در یک ساختمان سه طبقه تمیز و مدرن قرار دارد.

بنیاد عربی کویت هزینه ها را پرداخته و این موزه در محوطه دانشگاه القدس ابودیس در کنار اورشلیم ساخته شده است. این تنها محوطه دانشگاه جهان است که در پشت یک دیوار به مانند یک زندان قرار گرفته است. قرار بود که این دیوار میدان ورزشی محوطه دانشگاه را قطع کند و تنها به شکرانه روابط بین المللی پرزیدنت ساری نوسایبه این دیوار کمی به سمت غرب کشیده شد. در هرحال، میدان ورزشی بخشی از محوطه دانشگاه است اما در پشت دیواری بتونی به بلندی ۸ متر که شهر را به دو بخش تقسیم می کند قرار گرفته است. از ساختمان موزه، یعنی زندانی در زندان، می توان از هرپنجره آسوی دیوار را دید. این موزه هر روز باز است و ورودیه ندارد. صفحه ۲۰ <